

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽¹⁾ oraz orzecznictwo, które stanowi jego wykładnię należy interpretować w ten sposób, że wspomniany artykuł tej dyrektywy stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak dwudzieste trzecie postanowienie końcowe [pkt 2] ustawy nr 1/2000 z dnia 7 stycznia 2000 r. – kodeks postępowania cywilnego, które stanowi, że w pozwie o wydanie europejskiego nakazu zapłaty nie jest konieczne przedstawienie dokumentacji i że w przypadku przedstawienia dokumentacja ta zostanie uznana za niedopuszczalną?
- 2) Czy art. 7 ust. 2 lit. e) rozporządzenia nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że wspomniany przepis nie stoi na przeszkodzie temu, aby można było wezwać podmiot będący wierzycielem do przedstawienia dokumentacji, na której opiera on swoje roszczenie wynikające z umowy pożyczki konsumenckiej zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem, jeżeli sąd uzna za konieczne zbadanie wspomnianego dokumentu w celu oceny ewentualnego istnienia nieuczciwych warunków w umowie zawartej między stronami oraz aby można było w ten sposób zapewnić zgodność z przepisami dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich oraz orzecznictwem, które stanowi jej wykładnię?

⁽¹⁾ Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

⁽²⁾ Rozporządzenie nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (Dz.U. 2006, L 399, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 3 maja 2018 r. w sprawie T-574/16, HK / Komisja, wniesione w dniu 12 lipca 2018 r. przez HK

(Sprawa C-460/18 P)

(2018/C 381/05)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: HK (przedstawiciele: adwokaci A. Champetier, S. Rodrigues)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- Stwierdzenie dopuszczalności i zasadności odwołania;
- uchylenie wyroku Sądu z dnia 3 maja 2018 r. (sprawa T-574/16);
- przejęcie sprawy do rozpoznania w celu wydania orzeczenia uwzględniającego żądania podniesione przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji, w tym obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania lub
- skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd, przy czym kwestię kosztów w postępowaniu odwoławczym należy wówczas rozstrzygnąć zgodnie z art. 184 regulaminu postępowania przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swego odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty prawne. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 17 akapit pierwszy załącznika VIII do regulaminu pracowniczego i zarazem niejednoznacznego, niespójnego i wewnętrznie sprzecznego charakteru uzasadnienia. Zarzut drugi dotyczy naruszenia zasady niedyskryminacji i niewystarczającego charakteru uzasadnienia.
